

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010393
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214010393.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného K. F. , pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iný prečin, o sťažnosti odsúdeného K. F. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 12.03.2015, sp. zn. 2Nt/17/2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 30. apríla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného K. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci na verejnom zasadnutí v senáte, napadnutým uznesením podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku nezistiac podmienky obnovy konania zamietol návrh (z 02.09.2014 doručený súdu prvého stupňa 04.09.2014) odsúdeného K. F. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania (ďalej len „návrh“), ktoré sa skončilo rozsudkom súdu prvého stupňa z 19.04.2012 sp. zn. 2T/110/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 28.06.2012 sp. zn. 4To/65/2012 (ďalej len „právoplatný rozsudok“).

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil zistením, že odsúdenému bol právoplatným rozsudkom síce uložený úhrnný trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (teda za dva trestné činy, z ktorých jeden bol zločinom, spáchané dvoma skutkami, po zvýšení hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu s následným uložením trestu v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody), časť textu ustanovenia ktorého nasledujúceho za bodkočiarkou: „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ dňom účinnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 uverejneného 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z. (ďalej len „Nález“) stratila účinnosť pre jej nesúlad s článkom I odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky, avšak súčasne aj s použitím § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, s poukazom na ktorú nespornú skutočnosť a stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013 nevzhľadad dôvod na zisťovanie podmienok obnovy konania ustanovených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 41 b odsek 1 zákona číslo 38/1993 o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“).

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému, jeho obhajkyni a prokurátorovi oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa v ich prítomnosti, ihneď po ktorom, teda včas, odsúdený, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil iba svojim zdravotným stavom.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 24.04.2015, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nesplnenie v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku ustanovených, a z Nálezu a § 41b odsek 1 Zákona majúci vyplývať podmienok obnovy konania v prejednávanej veci zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, pretože dôkazy, ktoré na zistenie na takéto rozhodnutie potrebných skutočností a okolností v prejednávanej veci vykonal v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku majúci zabezpečiť objasnenie veci a následne ich aj vyhodnotil podľa zásady trestného konania uvedenej v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým podľa svojho vnútorného presvedčenia súčasne založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne a tiež podľa zásad logického myslenia a uvažovania) a keďže aj odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú a úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež právne úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s týmito sa aj nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť, zvlášť keď ani odôvodnenie odsúdeným proti napadnutému uzneseniu včas podanej sťažnosti neobsahujúce žiadne, v tomto smere relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).